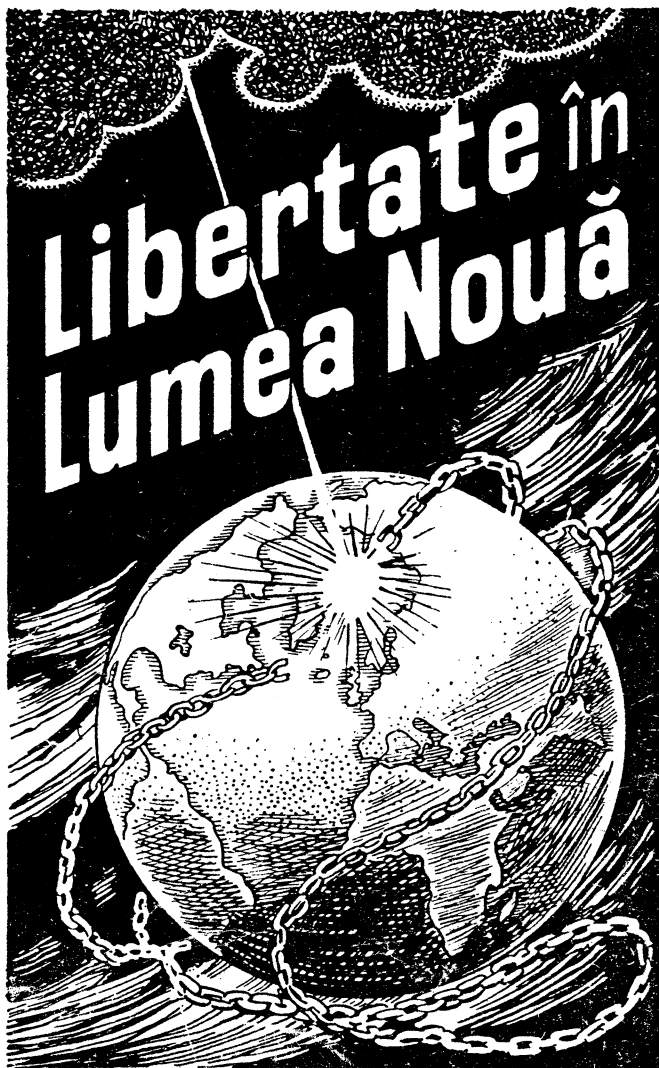

Nu propagandă politică ! Ci
ADEVĂRUL !
Pentru cel mai mare bine al dvs.

FREEDOM IN THE NEW WORLD, Rumanian
Made in Rumania
1947

Copyrigt 1943 by
WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
124 Columbia Heights, Brooklyn, 2, N. Y. U.S.A.

Editura Asociației „Martorii lui Iehova din România“
Pers. Juridică morală
București 2, Str. Basarabia No. 38.

Aprobat de Cenzura Centrală a Presei

LIBERTATE IN LUMEA NOUĂ

O LUME LIBERĂ nu poate fi întemeiată decât prin mâna lui Dumnezeu cel Atotputernic. Această lume vine, ea este aci; și nicio putere, în cer sau pe pământ, nu poate să împiedece pe Creator să o clădească și să o dăruiască, împreună cu întreaga ei slavă, creaturilor vrednice. Ea va fi în mod unic compusă din fiii lui Dumnezeu, și Dumnezeu va fi într'adevăr Tatăl tuturor oamenilor de bine. Familia divină nu numără decât creaturi libere, fiecare după chipul și asemănarea Tatălui, a Dătătorului de viață, care nu cunoaște robie. Adevărata libertate, în plinătatea ei, este și va fi totdeauna aceea a fiilor lui Dumnezeu. Atotputernicul lor Tată va face acest pământ liber pentru vecinicie și pentru fericirea fiilor Săi. Voința lui Dumnezeu nu este ca să vadă pe fiii Săi supuși tiranilor sau dictatorilor, ci, dimpotrivă, ca toți să fie membrii organizațiunii Sale libere și ca toți să recunoască dominația Sa universală.

Lumea liberă pe care a creat-o Dumnezeu, nu se poate stabili fără valoarea sângelui prețios al celui mai mare prieten al libertății care a fost vreodată pe pământ, adică Christos. Deși sunt mai mulți dușmani puternici în calea lumii noi, valoarea sângelui vărsat ne este garanție pentru

acea lume și deaceea face nădejdea noastră sigură. Lumea libertății perfecte va veni, dar ea nu va veni fără larma bătăliei uriașe, nici fără ca încă mai mult sânge să fie vărsat; acel sânge, acela al tuturor dușmanilor oamenilor libertății, care va curge în „bătălia zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic”, războiu grozav, care va sfârși toate războaiele.

Lumea actuală nu este liberă. Nu e de mirare prin urmare dacă creațiunea întreagă geme! În mod disperat, prin propriile sale mijloace, lumea luptă pentru a câștiga o libertate; dar până în această zi, toate străduințele sale au fost în zadar. Asuprirea oamenilor crește din ce în ce mai mult. Când persoane nepărtinitoare observă lunga cale a istoriei umane, când ele își amintesc de toate făgăduințele călcate de către politiciani, și când au în minte cum îmbărbătările religiei sunt prefăcute și sterpe, atunci, acele persoane nu-și mai pun nădejdele lor în politiciani și în religioniști, cari ei înșiși sunt totdeauna niște piedici în calea oricărei încercări care țintește să reformeze și să ușureze omenirea. Atunci, în disperarea lor, ele voiesc să creadă într'un Dumnezeu al justiției care cunoaște starea lor și care voiește să lucreze pentru îndeplinirea justiției pentruca să le aducă o ușurare durabilă și folositoare.

Un om, apărător al libertății fiilor lui Dumnezeu, scriind o parte a marelui cârți a libertății care este Biblia, deslușea în mod exact lunga experiență a creațiunii umane în acești termeni: „De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu. Căci firea a fost

supusă deșertăciunii (slăbiciunii, imperfecțiunii, *Diaglott*) nu de voie, ci din pricina celui ce a supus-o — cu nădejdea însă, că și ea va fi izbăvită din robia stricăciunii, ca să aibă parte de slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu. Dar știm că până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii". (Romani 8:19-22). Nu toți oamenii așteaptă și nici nu doresc acea lume liberă pentru că o mare mulțime nu crede în dezrobirea tuturor acelor care trăiesc; un mare număr de oameni nu doresc din toată inima acel guvern drept, pentru că ei nu doresc să practice justiția. Un mare număr de oameni prind interes în ordinea actuală a lucrurilor pentru satisfacerea egoismului lor. Toți dușmanii libertății și ai justiției trebuie să fie și vor fi nimiciți. Fără voia lor, ziua aceasta vine și ea este aproape: atunci creațiunea pământească va înceta de a mai geme pentru că libertatea slavei fiilor lui Dumnezeu va fi instaurată.

Singur faptul că oamenii de Stat ai lumii și prietenii democrației vorbesc fără încetare de „patru libertăți" pentru toate națiunile, dovedește în deajuns că lumea este în lanțuri. Nu vă înșelați! Libertatea de închinare și a cuvântului, și acele cari constau în dezrobirea de teamă și din necaz, nu este totul ce este necesar pentru a crea o lume liberă în care locuiește dreptatea. Va trebui mult mai mult decât acest războiu total și sistemul său de după războiu, pentru ca să se stabilească aceste patru lucruri atât de mult dorite. De loc nu este o vedere întunecoasă sau lipsă de curaj, dacă zicem că oamenii nu pot nici să aducă

aceste patru libertăți pe scară mondială, nici să introducă o pace milenară de care vor profita toți oamenii și toate națiunile. Vorbind în acest fel, se face înțeles glasul credinței curajoasă în Dumnezeu și în scopul Său. Această credință care este cunoștința adevărului dezrobește creaturile, alungă închipuirile zadarnice și nebune, proprii oamenilor ignoranți. Meritul clădirii unei lumi noi și al sădirii libertății pe întregul nostru glob pentru bucuria oamenilor de bine, nu se va da nici unui om. Aceia care-și închipuie că pot să realizeze aceste lucruri pentru meritul lor, în vederea onoarei partidului lor politic sau a sectei lor religioase, se pun pe ei înșiși în calea scopului lui Dumnezeu. În ciuda tuturor bunelor lor intențiuni — dacă le au — ei devin adversarii celui Atotputernic și sunt piedici la instaurarea celui mai bun traiu omenesc durabil.

PIERDEREA LIBERTĂȚII

Cu 6000 de ani înainte, oamenii, copiii lui Dumnezeu, pierdură libertatea lor din cauza agresiunii lui Satan Diavolul, un nelegiuit care unelti spre a pune mâna pe dominația universală. Adam era „fiul lui Dumnezeu”. (Luca 3:38). Iehova stabili pentru el o lume liberă și-i dădu după aceea o femeie, ordonându-le să execute porunca divină constând în înmulțirea neamului lor în scopul de a umple pământul cu o rasă de urmași dreapți și liberi. Indată Satan râvni controlul absolut al rasei umane chiar dela începutul ei. Pentru a-și atinge scopul, el trebuia să răpească libertatea copiilor lui Dumnezeu și să-i facă robi

ai săi. Libertatea lor și însăși viața lor depindea de ascultarea lor perfectă de legea teocratică a Creatorului lor. Dar răsculându-se împotriva acestei legi, astfel cum Satan o dorea, ei înșiși se puseră în afara familiei copiilor lui Dumnezeu și se așezară de partea copiilor Diavolului. Pentru a-și ajunge ținta, Satan se folosi de înșelăciune. Prefăcându-se în înger de lumină, Satan făgădui lui Adam și Evei o libertate mai mare decât aceea pe care o aveau. Prin ce mijloace? Citiți și studiați istorisirea ispitei în Genesa, capitolul 3, și veți vedea că mijlocul întrebuintat era religia. Persoana care primește o învățătură, care tăgăduiește cuvântul lui Dumnezeu și lucrează după aceea împotriva acestui cuvânt, practică religie. Diavolul ațâță pe Adam și pe Eva la practicarea religiei pentruca să devină, după cum zicea el, „înțelepți ca Dumnezeu”; dar practicile lor religioase avură cu totul un alt rezultat. Deoarece din acel moment chestiunea de discuție a dominației universale era ridicată, Iehova nu lipsi pe Adam și pe Eva de libertatea cuvântului, nici nu-i împiedecă să practice religia, deși ei le întrebuintară pentru ca să arunce rușine asupra numelui Său; dar primii noștri părinți pierdură imediat libertatea și au devenit robi ai fricii și necazului. Ei au fost alungați din grădina Eden pentrucă erau religioniști, rebeli, ucenici ai lui Satan, „ta-tăl minciunii”.

Măsurați acum cât de mare este nenorocirea de care a suferit întreaga familie omenească! Primii noștri părinți pierdură mult mai mult decât starea liberă de orice teamă și de orice necaz; ei

pierdură ceea ce este cu neputință puterilor politice, comerciale și religioase ale timpurilor moderne, să înlocuiască sau să restabilească. Luând parte la păcat și la pedeapsa lui, ei primiră imperfecțiunile, patimile, boala, osteneala, accidentele, bătrânețea, moartea. Ei părăsiră serviciul lui Dumnezeu în organizațiunea Sa liberă și ajunseră robi ai păcatului și servi ai celui mai mare asupritor al oamenilor și vrășmaș al lui Dumnezeu. Cu trufie, sigur de stăpânirea sa asupra rasei omenești, Satan învinovăți pe Dumnezeu că nu este în stare să pună pe pământ om care să-l rămână credincios și care să aleagă să-I servească, cu toate încercările Diavolului. O astfel de provocare trebuia să pricinuiască, în cele din urmă, persecuțiunea religioasă de către Satan și înșelații lui religioși de pe pământ, cari refuzau oricui și atât timp cât era posibil, libertatea de închinare lui Iehova Dumnezeu în spirit și în adevăr. Prima victimă a persecuțiunii religioase a fost Abel, care muri ca primul martor al lui Iehova.

O lume stricată a fost clădită atunci. Satan, domn nevăzut oamenilor, alături cauzei sale alte creaturi spirituale, pe cari le organizează într'un corp puternic de demoni pentruca să combată guvernul universal al lui Iehova, și să poată stăpâni peste omenire. În cursul celei de a treia generații după Adam, a fost organizată religia; aceasta se întâmplă atunci când oamenii începură să se numească după numele Domnului. Urmară apoi amestecurile îndrăcite în afacerile omenești și rezultatele au fost: spurcarea rasei, înmulți-

rea nelegiuită a poftelor personale în mâncare, băutură, însurat, măritat și alte activități, precum și o nepăsare absolută arătată față de mesajul Martorilor lui Iehova. O domnie a violenței acoperi pământul stricat. Puterile omenеști nu puteau să oprească asupra pe care cerurile demonilor o practică pe pământ. Chiar dacă o parte a omenirii putea fi mântuită din vechea lume nelegiuită și trecută în stările de justiție și de pace, acea scăpare nu putea fi săvârșită de către un eliberator uman. Singură nimicirea a celei lumi prin puterea Atotputernicului Dumnezeu, putea să dea omenirii un nou avânt al libertății. Numai opt persoane au fost găsite drepte înaintea lui Dumnezeu pentru că ele nu fuseseră în serviciul lui Satan și al religiei. Acele opt persoane, Noe și familia sa, trecură în viață sfârșitul „lumii de atunci”. — 2 Petru 2:5; 3:6.

Acea lume veche număra cam 1656 de ani când potopul puse capăt stricăciunii sale, violenței sale și defăimării care acoperea numele lui Iehova. O altă lume îi urmă atunci. Fost-a ea o îmbunătățire? Astăzi, ea este mai veche și mai înaintată în stricăciune. Patruzeciștrei de secole s’au scurs dela potop, patruzeciștrei de secole de alianță între politică, religie și marele comerț. Numeroase buze cer acum, în cor și într’un strigăt, libertate într’o lume mai bună și mai frumoasă. La cine se adresează așa dar aceste strigăte? Ele merg la șefii politici ai națiunilor, la preoțimea religioasă și la vrăjitorii economici și comerciali, în tot cazul, la oameni! Un preot New Yorkez zicea nu de mult în ceea ce privește lip-

surile de după războiu: „Lumea sleită de războiu așteaptă ca *religia* să întreprindă ceva; poate o cruciadă mondială modernă”. — New York *Times* din 14 Iunie 1943.

Strigă oamenii pentru nimicirea prezenței lumi rele, a politicii sale, a comerțului său, a religiei sale egoiste? Nicidecum! Ei cer simplu: „transformarea acestei lumi vechi până acolo încât să fie de nerecunoscut”, după cum zicea unul dintre ei. Poate o astfel de schimbare făcută prin oameni să aducă omenirii libertatea fiilor lui Dumnezeu? Ar putea o lume veche cârpită să încunjure nimicirea la care este condamnată? O simplă cugutare omenească, bazată pe istoria trecută, conduce la acest răspuns: Nu! Cu o și mai mare convingere încă, credința în Dumnezeu, al cărui cuvânt dă nu numai răspunsul exact la stuația prezentă a lumii, dar deasemenea și leacul, această credință ne răspunde: Nu! „O nouă ordine mondială”, fabricată prin oameni, cu făgăduințele lor înșelătoare de libertăți garantate și ocrotite, va fi o amăgire. Această ordine nouă va pune pe oameni cu desăvârșire sub puterea „dumnezeului acestei lumi”, Satan, și-i va împiedeca să se apere de cea mai grozavă și cea mai nimicitoare dintre catastrofe ce s’au abătut vreodată pe pământ. Fiul lui Dumnezeu, acela care-Și vărsă sângele pentru lumea nouă și care este temelia, zicea: „Cum s’a întâmplat în zilele lui Noe, aiodoma se va întâmpla și la venirea Fiului Omului. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie, și n’au știut

nimic, până când a venit potopul și i-a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului Omului". — Mat. 24:37-39.

În zilele de dinainte de potop, oamenii își închipuiau că starea lucrurilor religioase, sociale și politice existentă atunci era fixă și nestrămutată. Aceasta pentru că ei își băteau joc de avertismentul despre sfârșitul lumii, care le fusese dat prin Martorul credincios al lui Iehova și însoțitorii săi, anume Noe și familia sa. Istoria se va repeta. În „noua ordine” care urmează acestui război total, propaganda oficială a sprijinitorilor aranjamentelor de după războiu, vor convinge poporul de rând că cea mai bună și cea mai frumoasă lume este anunțată și stabilită; această propagandă va pretinde că mâinile omenești au creat adevăratele minuni ale lumii și că ele vor fi păstrate prin forțele poliției internaționale. Perspectivile libertăților făgăduite în această lume vor fi mari, și religia va proclama că această lume este aceea pe care oamenii o doreau de așa mult timp, și ea va avea toate binecuvântările religiei. Dar să ne oprim și să reflectăm. Puneți-vă aceste întrebări: Pentru ce sunt auzite pe neașteptate strigătele de propagandă pentru o nouă lume creată prin politicieni și religioniști, și aceasta mai ales dela 1918? Cine este autorul acestei propagande? Când dictatorii fascist și nazist încheiară concordatele lor cu șeful religios al Cetății Vaticanului în 1929 și 1933, ei stabiliră de comun acord programul lor de agresiune împotriva lumii, declarând scopul lor de a stabili o nouă ordine în

lume, această ordine trebuind să dureze o mie de ani. Pontiful roman deasemenea se rugă pentruca o nouă ordine de lucruri să se stabilească în lume, și puterile Axei deduseră din aceste rugăciuni că Pontiful roman înțelegea aspirațiile și scopurile lor. (24 Noembrie 1940). Agresiunile succesive ale puterilor Axei provocară războiul total. Puterile cari rezistară viguros acestor agresiuni se aliară într'o contra-deviză: „construirea unei lumi noi, în care cele patru libertăți să umple pământul”. Propaganda pentru o asemenea lume democrată, a fost urzită la căldura războiului total, și ea îmboldi popoarele la mobilizarea forțelor lor pentrucă străduința absolută trebuia să ducă la biruința definitivă. Profeția lui Daniel, capitolul 11, prezise acest conflict mondial între „regele totalitar dela miază-noapte” și aliații săi, cu „regele democrat dela miazăzi” și națiunile sale unite. Profeția inspirată declară că aceste fapte sunt dovezi despre aceea că lumea a ajuns la „timpul sfârșitului”, acest sfârșit însemnând nimicirea tuturor puterilor totalitare stârnite de Satan, demonii săi și reprezentanții săi umani.

LIBERTATEA OMULUI NELUATA IN SEAMĂ

Deoarece trece printr'o criză, să se observe că „creștinătatea” a ridicat un steag al eliberării pentru popor, eliberare care să vină printr'o lume de un model nou, lume construită de mâinile omenesci. Realiza-se-va oare speranța născută în sânul popoarelor? Scrisă cu mult timp înainte,

pentru instruirea și învățătura oamenilor credincioși cari trăiesc în epoca dela sfârșitul lumii, istoria sacră răspunde printr'un exemplu servind drept avertisment: „Creștinătatea” religioasă în acest „timp al sfârșitului” este exacta repetițiune a Ierusalimului din vechime, așa cum era în zilele răzbunării lui Iehova împotriva fățarnicilor religioși cari umpleau această cetate necredincioasă a cărei condamnare era hotărâtă și sfârșitul se apropiase. Regele Zedechia făcu un efort disperat pentru a liniști poporul și să se mențină în favoare. „El făcu un legământ cu tot poporul din Ierusalim, pentru a proclama libertatea”. Acesta nu era un semn de ameliorare a inimii guvernatorilor și conducătorilor politici și religioși ai poporului. Pentru ce nu? Pentru că puțin timp după actul juridic care acorda libertatea, cuvenită poporului după legea divină, stăpânitorii „s'au răsgândit, au luat înapoi robii și roabele, pe cari-i eliberaseră, și i-au silit să le fie iarăși robi și roabe”. — Ieremia 34:8-11.

Aceasta era o acțiune trădătoare și împotriva intereselor poporului, aruncând ocară asupra numelui lui Iehova prin intermediul unei combinațiuni politico-religioasă. Deasemenea, Iehova, prin profetul Său Ieremia, trimise mesajul următor : „Deaceea așa vorbește Domnul: Nu M'ați ascultat ca să vestiți slobozenia fiecăre pentru fratele său, fiecăre pentru aproapele său. Iată, Eu vestesc împotriva voastră, zice Domnul, slobozenia *săbiei*, *ciumii* și *foametei*, și vă voi face de pomină printre toate împărățiile pământului (vă voi da ca să fiți împrăștiați prin toate împără-

țiile pământului; *Martin*)... îi voi da în mâinile vrășmașilor lor, în mâinile celor ce vor să le ia vieața". (Ieremia 34:12-22). Ierusalimul religios și fățarnic, înșelă Evreii cu programele sale de libertate, dar în zadar. Puțin după aceea, el a fost distrus cu totul pentru justificarea numelui sfânt al lui Iehova.

„Creștinătatea”, la fel ca Ierusalimul, susține a fi în relațiune cu Dumnezeu. În loc să respecte legământul său cu El, să păzească legea și poruncile Sale, astfel cum sunt consemnate în Biblie, adevărata carte a libertății, „creștinătatea” practică religia. Ea plătește și susține religia pentru ca să primească binecuvântările pentru planurile sale de dominație mondială. Martorii lui Iehova declară acesteia de mult timp, că vremea erei libertății împărăției pentru oamenii de bine a venit, după cum este scris în legea lui Dumnezeu. Prezentul război mondial, ca și cel trecut, foamele lor, ciurmile lor, cutremurele lor de pământ, persecuțiunile lor împotriva servilor lui Iehova, dovedesc acest fapt. Pentru ce? Pentru că toate acestea sunt împlinirea exactă a profeției Fiului lui Dumnezeu și constituie mărturia iminentului (gata să se întâmple) sfârșit al „creștinătății” apăsătoare și a întregii organizațiuni a lui Satan. Această nimicire va veni dela Iehova. Iehova, mărețul Dumnezeu al libertății, pregătește calea lumii noi, al cărei Rege teocrat este Isus Christos. „Creștinătatea” pretinzând a reprezenta pe Dumnezeu, încearcă să execute propriul său program de eliberare a popoarelor, întemeind o lume nouă venind dela oameni. Pentru ce? Pentru că acea-

stă pretențiune are de scop să mențină printre oameni din popor speranța încrezătoare în oameni, cari totuși au dat greș. Această pretențiune încearcă să-i orbească pentruca să nu zărească „cerurile noi și pământul nou”, pe cari Atotputernicul le-a promis în cuvântul Său, de mult timp, înaintea acestui războiu total. — Ieremia 34:1-22.

Intocmai după cum Zedecia și nobilii săi, cari acționaseră sub presiunea războiului, noua ordine de după războiu, cu toate promisiunile ei atrăgătoare, cari sunt făcute acum, va începe prin adevărate străduințe și aranjamente pentruca să asigure libertățile omenirii. Dar, după cum este sigur că Satan este „Dumnezeul acestei lumi”, Dvs. nu veți vedea o lume liberă, croită de mâini omenești. Cuvântul lui Dumnezeu arată în mod clar că aranjamentele internaționale de după războiu, nu vor aduce eliberarea din organizațiunea satanică. Această organizațiune este simbolizată prin „Babilon”, a cărei reprezentare văzută pe pământ este asigurată prin „religia organizată” învrăjbitoarea spirituală a „creștinătății”. Dela Eden încoace, unealta dușmanului pentru a ține popoarele în robia păcatului și a morții, a fost întotdeauna religia. Când „noua ordine” își va începe cariera la sfârșitul ostilităților mondiale, atunci religia organizată va întreprinde „ceva”. După planurile actuale, ea va călări ca o stăpână pe „fiara stacojie”. Există pe pământ o organizațiune religioasă, care domină toate religiile instituite. În puterea șireteniei și a dibăciei, pe cari le-a dobândit în decursul veacurilor, această organizațiune va folosi influența sa pentruca noua

ordine să fie totalitară. Aceasta este prezis în cartea Apocalipsului (capitolul 17), și această prezicere este adevărată, căci cuvântul lui Dumnezeu nu se întoarce la Sine fără efect.

Religia și aliații ei, politicieni și mari comercianți, deși a sosit timpul fixat de Dumnezeu pentru a stabili lumea nouă a dreptății, ei vor continua încercările lor pentru instaurarea propriei lor dominații pe pământ. Aceia cari se încred în noua ordine, nu pot să nădăjduiască altceva decât o mai mare robie sub „dumnezeul acestei lumi” și sub păcat! Păcatul este răscoala împotriva lui Iehova. Ca o urâtă imitație (contrafacere) a împărăției lui Iehova, noua ordine nu va avea binecuvântările Domnului; ar fi zadarnic să nădăjduiască că promisiunile libertății pe cari ea le-a făcut, să fie realizate. Dumnezeu va proclama împotriva ei o singură libertate, „libertatea săbiei, a ciumii și a foametei”. Aceasta este libertatea care a fost soarta groaznică a vechiului Ierusalim. Vai de voi religii! Profetia Apocalipsului este acum ușor de înțeles. Ea arată că înainte de sfârșitul definitiv al noului ordine de după războiu, elementele guvernatoare, politice, militare, vor băga de seamă că religia organizată a fost pentru ele o plagă mortală și că ea le-a mânat spre nimicirea totală în Armaghedon. Cu amărăciune și plini de dispreț, ei se vor întoarce împotriva ei și vor sfâșia în bucăți această organizațiune „sacro-sfântă”; dar în mod furios vor continua, cu toate acestea, să combată pe Iehova Dumnezeu și pe Regele Său al lumii noi. Cu excepția numărului relativ mic al acelor cari cred în promisiu-

nile divine și cari au credință în lumea nouă a vieții și libertății, toate popoarele vor fi înregistrate pentru războiul împotriva dreptilor Guvernatori ai universului, Iehova și Christos. Nici un dușman al lumii noi teocratice nu va supraviețui. Fiind atât de sigură nimicirea participanților la noua ordine omenească, fiecare om de bine să se lase avertizat acum pentru binele său propriu. — Apoc. 17:12-18; 19:19-21.

O SINGURĂ PROMISIUNE SIGURĂ

În trecutul îndepărtat, Iehova Dumnezeu prezise întemeierea lumii noi și descrise libertățile ei binecuvântate, și deja atunci, oameni credincioși crezură în aceste promisiuni. Ei nu ziceau că Dumnezeu întârzia să-Și aducă la îndeplinire promisiunile Sale și nici n'au judecat vreodată că ar trebui ca ei înșiși să ia lucrurile în mână pentru ca să stabilească lumea promisă pentru onoarea sau pentru gloria lor. Nu, ei așteptară acea zi hotărâtă de Dumnezeu când Dumnezeu va întemeia-o. Între timp, ei făcură din viața lor o pregătire pentru acea glorioasă lume a dreptății și se purtară ca martori ai lui Iehova, întrucât puneau mărturie despre venirea acelei lumi. Printre ei, Abraam, Isaac, Iacob au fost cei mai însemnați. Este scris: „Prin credință a venit (Abraam) și s'a așezat el în țara făgăduinței, ca într'o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacob, cari erau, împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu. În credință au murit toți aceștia, fără să

fi căpătat lucrurile făgăduite: ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ. Cei ce vorbesc în felul acesta, arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă la ea. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. Deaceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate". — Evrei 11:9;10; 13-16.

Și apostolul Petru era unul dintre aceia cari nu se lăsau să fie înșelați de promisiunile amăgitoare ale oamenilor, cari pretindeau că vor reforma și vor ameliora lumea. Punând accentul pe prima lume care pieri în potop, spre a arăta după aceea soarta lumii actuale, el se opri în cele din urmă la promisiunile divine ale lumii noi și scrise: „... și că lumea de atunci a pierit tot prin ele, înecată în apă. Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin acelaș cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de pieire a oamenilor nelegiuiți. Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea. (2 Petru 3:6, 7, 13). Aceasta este pentru că Petru n'a făcut niciun pact sau concordat politic cu dictatorii imperiali sau cu guvernele totalitare ale acestei lumi; el nu încercă să domine sau să se instaleze ca consilier spiritual sau guvernator supra-național Petru n'a fost ispitit de dorința de a converti lumea și de a salva-o prin aceasta dela nimicire. El se consacră cu totul lucrării lui Iehova consistând în a alege de printre națiuni un popor pen-

tru numele lui Dumnezeu, pentruca să-l pregătească pentru viață în împărăția cerească a Lumii Noi pe care Dumnezeu va stabili-o. — Fapte 15:7-14.

Libertatea în lumea nouă este descrisă în mod clar în cuvântul lui Dumnezeu, care este o garanție de netăgăduit. Lumea nouă va fi guvernată de către un guvern liber și ceresc, directivele vor veni de sus și nu dela popor, care va locui pământul nou. Acest guvern este „cetatea” glorioasă pe care o așteptau Abraam și împreună moștenitorii promisiunii, umplându-i de credință. Acesta este Ierusalimul ceresc. Apostolul Pavel născut de Dumnezeu Tatăl pentru a fi membru în acest guvern, scrise altor creștini chemați la împărăția cerească: „Ierusalimul de sus este liber, el este mama noastră”. În opoziție cu vechiul Ierusalim, — care se făcu rob al religiei, care lepădă și omorî pe Regele lumii noi și care, din pricina aceasta, a fost distrus pe bună dreptate de către armatele romane în anul 70 al erei noastre, — acest nou Ierusalim este liber. Dar, mai mult decât atât: Unsul lui Dumnezeu, pe care Ierusalimul religios îl pironi pe lemn, pentrucă refuză să cedeze religiei lui, domnește acum liber ca Rege al noului Ierusalim de sus. Acesta din urmă nu va fi mai mult călcat în picioare sau distrus de către păgâni, ci va governa în etern, asemenea unei fortărețe a lumii noi a libertății și dreptății. „Deaceea, fraților, noi nu suntem copiii celei roabe, ci ai femeii slobode”. — Gal. 4:25, 26, 31.

Acest guvern formează „cerurile noi”, și el va alunga de dinaintea lui „cerurile și pământul de

acum". Acest fapt este o garanție pentru toți oamenii de bine ca să poată obține libertatea principală, libertatea pe care reformatorii politici și religioși nu îndrăznesc să o garanteze și nu ar putea să o stabilească. Pentruce este aceasta astfel? Pentrucă stabilirea noului ordine de după războiu va lăsa omenirea apăsată sub tirania neghiuă a autorului păcatului și al religiei, Satan, Diavolul. Acesta împreună cu hoardele sale de demoni au fost alungați din cer în 1914, când Iehova ridică pe tron pe Fiul Său, Regele guvernului nou născut al lumii. Diavolul și demonii săi au fost atunci aruncați pe pământ; aceasta este pentruce aranjamentele omenești de după războiu cari promit vremuri mai bune s'au adevărit fără efect. Cuvântul lui Dumnezeu declară : „Vai de voi, pământ și mare! Căci Diavolul s'a pogorît la voi, cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme". Atât timp cât Diavolul va rămâne liber, și dat fiindcă organizațiunile de pe pământ, religioase sau politice, nu au puterea să-l pună în lanțuri, cei scăpați din acest războiu total nu vor putea să se aștepte la libertăți mai mari, ci dimpotrivă, la mai largită înregimentare și apăsare a popoarelor, apăsare destinată să le mențină sub stăpânirea „dumnezeului acestei lumi", spre a le împinge spre infidelitate religioasă și spre a le întoarce dela Iehova și dela Împărăția Sa. Aceia cari, în decursul acestei înregimentări totale și a acestei micșorări progresive a libertăților, vor lua poziție pentru guvernul drept al lui Iehova și-l vor proclama, vor fi ținta principală a atacurilor violente a lui Satan.

Aceștia constituie rămășița copiilor Ierusalimului celui liber, de sus. Cuvântul lui Dumnezeu dă acest avertisment: „Când s'a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia, care născuse copilul de parte bărbătească... Și balaurul, mâniat pe femeie, s'a dus să facă războiu cu rămășița seminței ei, cari păzesc poruncile lui Dumnezeu, și țin mărturia lui Isus Christos”. — Apoc. 12:1-17.

Aceasta este o dovadă că lupta actuală a Martorilor lui Iehova și a însoțitorilor lor de bine pentru libertatea închinării în serviciul preamării lui Dumnezeu și al Regelui Său, trebuie și va trebui să continue în decursul perioadei noii ordine de după războiu. Această luptă va atinge punctul ei culminant în bătălia Armagedonului. Marele înger eliberator al lui Iehova, Isus Christos, va lupta și va pune capăt celui mai mare dușman al întregii libertăți. Aceasta este ceea ce ne arată în mod simbolic descoperirea divină: „El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechiu, care este Diavolul și Satan, și l-a legat pentru o mie de ani. L-a aruncat în adânc, l-a închis acolo, și a pecetluit intrarea deasupra lui, ca să nu mai înșele Neamurile, până se vor împlini cei o mie de ani. După aceea, trebuie să fie deslegat pentru puțină vreme”. (Apoc. 20:1-3, 7-10). Și în acel moment, după ce lumea dreptății va fi fost funcționară o mie ani, Satan nu va ajunge să corupă cerurile noi și pământul nou. Această creatură nelegiuită va fi atunci nimicită în focul Gheenei care arde toate necurățiile și care purifică universul.

Regele noului Ierusalim, când era pe pământ, numit de către alții „Fiul omului”, zicea: „Oricine trăiește în păcat, este rob al păcatului. Și robul nu rămâne pururea în casă; fiul însă rămâne pururea. Deci, dacă Fiul vă face slobozi, veți fi cu adevărat slobozi” (Ioan 8:34-36). „Creștinătatea” de după războiu nu poate nici să elibereze popoarele de păcat, nici să elibereze națiunile de sub apăsarea suveranilor lor nevăzuți, Satan, Diavolul, și demonii săi nelegiuiți. Faptul că „religia organizată” va călări și va îndruma noua ordine și că se va insufla „mai multă religie” „creștinătății”, nu va avea niciun rezultat pozitiv; căci, cum ar putea niște robi să elibereze pe alți robi? Religioniștii, aliații lor politici, comerciali și funcționarii lor judiciari, sunt cu toții servi ai păcatului, toți incapabili să învingă păcatul în ei înșiși și deasemenea toți neputincioși de a face să dispară păcatul și trufia lumii. Fiind robi și nu fii liberi, ei nu vor putea să rămână pertru totdeauna. Este zadarnic a spera după libertate prin ei, atât timp cât această lume va continua să existe.

Regele lumii noi este Fiul lui Dumnezeu; El este liber, fără păcat. El va fi „Părintele etern” al tuturor supușilor Săi ascultători și El îi va face fii și fiice ale Sale. Când El îi va elibera, vor fi într’adevăr „liberi”. Deși născuți în păcat și concepuți în nelegiuire din pricină că sunt coborâtori naturali dela Adam, ei vor fi, din pricina bunăvoinții și a consacrării lor față de Impărăția lui Dumnezeu, adoptați și restatorniciți prin Regele cerurilor noi. Acest Rege este mielul lui Dum-

nezeu, care ridică păcatele lumii, și în această lume nouă El va elibera pe fiii Săi de sub condamnarea păcatului și va înlătura toate imperfecțiunile lor. Toți nelegiuiții, oameni și demoni, nimiciți în Armaghedon, nu vor putea mai mult să se amestece în serviciul lor pentru Iehova Dumnezeu, nici să împiedece ascultarea lor față de Regele Său. Supușii Regelui vor găsi tot ajutorul necesar spre a lucra în dreptate. Restatornicirea prin „Părintele lor etern” îi va elibera de imperfecțiunile „legii păcatului”, pe cari le-au moștenit în carnea lor și ei le vor învinge pe acestea, devenind astfel perfecți și drepecți într’adevăr înaintea lui Dumnezeu.

GUVERNATORII VĂZUȚI AI GUVERNULUI NOU

Niciun politician, niciun uzurpator totalitar nu va fi acolo, pentru a ridica răul la rangul unei legi, editată împotriva acelor cari dau lui Dumnezeu ceea ce îi aparține. Nu va fi mai mult un Cezar imperialist cu capitala sa romană! Nu va fi mai mult o cetate a Vaticanului pentru a-și însuși ceea ce aparține numai lui Dumnezeu! Ei vor dispărea în mod *definitiv*. Inșiși „oamenii de bine” de acum, deveniți însoțitorii Martorilor lui Iehova, repetă deasemenea cuvintele profeției, pentru că adevărul i-a eliberat, și bucurându-se de această libertate, ei mărturisesc recunoștința lor lui Iehova când declară : „Dar nouă, Doamne, Tu ne dai pace, căci tot ce facem noi, Tu împlinești pentru noi. Doamne, Dumnezeul nostru, alți stăpâni afară de Tine au stăpânit peste noi, dar

acum numai pe Tine, și numai numele Tău îl chemăm. Cei ce sunt morți acum nu vor mai trăi, sunt niște umbre, și nu se vor mai scula; căci Tu i-ai pedepsit, i-ai nimicit, și le-ai șters pomenirea" (Isaia 26:12-14). Niciun politician, niciun religionist nu va pretinde atunci a fi „autoritățile înalte” „institute de Dumnezeu”. Regele libertății va face auzită vocea Sa și toți profeții și patriarhii credincioși din timpurile vechi vor auzi această voce, vor participa la „învierea pentru viață”, „învierea mai bună”. Atunci ei vor fi stabiliți „prinți peste tot pământul”. Reprezentanți văzuți ai Regelui ceresc, Dătător de viață, ei vor primi capacitatea de a judeca și vor exercita dreptatea printre oameni. „Atunci împăratul va împărăți cu dreptate, și voievozii (prinții) vor cârmui cu nepărtinire” (Isaia 32:1; Ioan 5:28, 29; Psalm 45:17). Din pricina credinței lor și a credincioșiei lor față de Dumnezeu, precum și a dreptății lor, acești oameni din vechime au suferit tot felul de lipsuri, de neazuri și de suferințe din mâinile religioniștilor. dar ei „n’au vrut să primească izbăvirea, pentruca să dobândească o înviere mai bună”. Instalarea lor ca prinți peste pământ sub Teocrația cerească ne este o garanție că acest pământ va fi eliberat de apăsări, de exploatare și de comploturile împotriva intereselor poporului. — Evrei 11:32-40.

Formată din Christos, din împreună moștenitorii regali ai guvernului ceresc și din prinții credincioși de pe pământ, lumea dreptății și echității, va fi în realitate compusă din „ceruri noi și dintr’un pământ nou, în care va locui drepta-

tea". Nicio campanie electorală democratică cu cheltuelile și necazurile ei pline de nemulțumiri, nicio revoluție nu va turbura lumea. Guvernul pe care Iehova Dumnezeu îl stabili „nu va trece sub stăpânirea unui alt popor; el va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și el însuși va rămânea vecinic". — Daniel 2:44.

Acest guvern va fi o barieră împotriva fricii. Militarismul va dispărea, nicio forță polițienească nu va mai fi de lipsă, fie pentru a veghea la executarea decretelor guvernului, fie pentru a împiedeca pe un om oarecare al unei organizațiuni religioase de a se ridica spre a se așeza în „fruntea sectei sale" pentru a să încerce să se instaleze ca dictator sau stăpânitor mondial. Diplomatie, pacte, tratate secrete, toate manevre politice complicate și turburi, nu vor mai fi acolo pentru a întreține nesiguranța popoarelor. După bătălia Armagedonului toate frontierele naționale, cauze de dezbinări, vor dispărea. Barierele vamale, tarifele comerciale, exploatarea omului de către om, prejudecățile, deosebiri și inegalitățile de rasă vor fi șterse. Sub Christos nu va fi nicio căutare la fața omului. Mântuirea va fi pentru toți oamenii de bine, indiferent de naționalitatea lor. În egalitate, toți vor primi viața, ca unul dintre darurile Sale gratuite și vor deveni copiii familiei pământești a Răscumpărătorului. Atunci, după chipul stării care domnește în biserica Sa adevărată, nu va fi „nici Grec, nici Iudeu, nici tăiat împrejur nici netăiat împrejur, nici barbar nici Scit, nici rob nici slobod; ci Christos va fi totul în toate". Coloseni 3:11.

Ce ajutor în iubirea reciprocă a oamenilor! Aceasta înseamnă dezrobirea de sub ura ucigașă. Iubirea de aproapele, care este a doua poruncă, va fi încoronată de iubirea omului pentru Iehova, iubire care va fi arătată de creatură din toată inima sa, din tot sufletul său“. Astfel va fi aplicată cea mai mare și cea dintâi dintre toate poruncile. Această iubire perfectă va alunga frica din inima omului. Frica și chinurile sale nu vor avea loc în lumea nouă a libertății. — 1 Ioan 4:17,18.

Când Satan, „tatăl minciunii“, va fi zdrobit sub picioarele Regelui în Armaghedon, atunci minciunile ieșite dela el, și cari constituie baza tuturor religiunilor, vor fi deasemenea nimicite. Nici o clipă măcar nu se va mai permite mai mult minciunii și blestemelor religioase să se ridice prin vocea preoților și a aderenților lor greșit informați. Pentruce aceasta? Pentrucă minciuna conduse pe om în robie, și lumea care vine va fi o lume a libertății. Nici o aprobare nu va fi acordată pentru a permite minciuna și mărturiile false; numai libertatea deplină de a spune adevărul va exista. Alungate de către lumina adevărului, tradițiunile omenești, demonești și religioase vor dispărea. Acest adevăr este cuvântul lui Dumnezeu, Christos, Regele, zice: ”Dacă rămâneți în cuvântul Meu, veți fi într'adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face liberi.“ (Ioan 8:31,32) Iată regula de judecată, care va fi aplicată prin guvernul teocratic al lumii noi: „Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinătorii la idoli, și toți mincinoșii, partea lor este în iazul,

care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua. Nimic intinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună; ci numai cei scriși în cartea vieții Mielului." — Apoc. 21:8,27.

Legea, care va fi păzită liberă și iubită de către poporul liber pe pământ, este stabilită în acești termeni: „Iată ce trebuie să faceți : fiecare să spună aproapelui său adevărul; judecați în porțile voastre după adevăr și în vederea păcii.” (Zacharia 8:16,17; Efeseni 4:25) Pământul va fi umplut de adevăr și toate urechile vor auzi și orice gură va confirma acest adevăr fără nici o restricțiune, și eroarea nu va mai orbi ochii nimănui. După cum spunea profeția: „Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor; atunci șchiopul va sări ca un cerb, și limba mutului va cânta de bucurie (limba muților va fi deslegată).” (Isaia 35:5,6) Scolile și seminariile religioase cu pretinsa lor „știință” vor fi uitate și nici o ignoranță nu va fi mai mult posibilă. În „bătălia zilei celei mari a lui Dumnezeu cel Atotputernic”, Iehova se va ridica și va face cunoscut tuturor creaturilor Sale că El este Iehova, Ființa Supremă, asemenea căruia nu există altul, căci „plin va fi pământul de cunoștința slavei Domnului, ca fundul mării de apele cari-l acopăr” (Habacuc 2:14) Și această cunoștință este viața vecinică pentru aceia cari caută apele curățitoare și cari și se spală în ele. Teama de Cel Etern, Creatorul „lumii fără sfârșit”, se va odihni peste toți oamenii, și astfel „nu se va face niciun rău și nicio pagubă pe tot muntele Meu cel sfânt;

căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului (Iehova), ca fundul mării de apele cari-l acopăr". Isaia 11:9; Ioan 17:3.

DEZROBIRE DIN MOARTE ȘI DIN MORMÂNT

Toate problemele de somaj vor fi rezolvate în lumea nouă. Însărcinarea divină va fi reînviată oamenilor de bine la începutul domniei de o mie de ani a lui Christos, și întocmai ca Noe și familia sa după potop, toți vor răspunde cu ascultare întrucât vor lua parte la misiunea de a umple pământul cu o rasă de oameni dreți. Niciun program de securitate socială nu va fi necesar. Aceia cari vor îndeplini mandatul divin, vor concepe copiii lor în dreptate și la adăpost de orice necaz și de orice primejdie de moarte. Ei vor fi educați într'un mediu sănătos și drept „crescându-i și instruindu-i după îndrumările Domnului". Stăruind pe această cale și în serviciul vesel al lui Dumnezeu și al Regelui Său, ei nu vor vedea venind bătrânețea, nu vor simți greutatea anilor și nu se vor coborî în mormânt. Ascultarea lor perfectă în probă și mai ales în decursul ultimei probe când Satan va fi deslegat pentru puțin timp, le va asigura viața vecinică în perfecțiune umană primită dela Regele, „Părintele Etern", „Prințul Păcii".

Întreaga lume va avea ocaziunea să lucreze pentru a face pământul un paradis; lucrul îndeplinit nu va fi în zădar, ci va rămânea. Ce favoare minunată de a fi eliberat din această osteneală datorită imperfecțiunii umane actuale! Toți aceia cari

vor servi pe Cel Etern cu bucurie, cu credință și devotament, se vor bucura de un sabbat vecinic, de un iubileu fără capăt. (Isaia 65:17—25) Isus Christos, Regele, în decursul celor câțiva ani pe cari i-a petrecut pe pământ, a vindecat pe toți aceia cari-L căutau cu credință. Acum, ridicat la puterea cerească, El va purta de grijă de sănătatea tuturor supușilor Săi credincioși și ascultători de pe pământ. Ingrijirile Regelui vor depăși cu mult toate asigurările medicale și sociale ale guvernelor prezente. Marele Rege, care a murit pentru răscumpărarea supușilor Săi, îi va dezrobi complet de boală, de bătrânețe și chiar de moarte. Toate acestea se vor executa fără mijloace lăaturalnice omenești, fără chirurgie sau medicină, ci numai prin puterea Creatorului pe care El o avea atunci când I-a zis Dumnezeu: „Să facem om după chipul și asemănarea noastră.” Omenirea imperfectă, obosită de bătrânețe, va fi reclădită, restatornicită în frumusețea și forța unei tinereți eterne.

Pe vremea când Isus călătorea ca om pe pământul nostru, nu numai că a vindecat pe bolnavi, a restabilit pe cei infirmi, a eliberat pe cei posedăți de demoni, ci a chemat deasemenea și pe cei morți la viață. În împărăție, îndeplinirea mandatului divin nu va suprapopula pământul, nu va fi peste puterea Creatorului ca să poruncească ca „să apară mai mult pământ uscat”. Când mandatul divin va fi fost îndeplinit, ceea ce înseamnă că pământul va fi redevenit cu totul un paradis, atunci „ceilalți morți” din mormânt se vor putea împărtăși de folosul prețului de răscumpărare al

jertfei Regelui. Puterea Sa minunată îi va chema afară din morminte. Ei „vor ieși afară... aceia cari au făcut răul vor învia pentru judecată”. (Ioan 5:28,29) Ei vor fi judecați după faptele lor, pe cari le-au făcut atunci când erau pe pământ. Ascultarea va fi pentru ei drumul spre sănătate, restatornicire, ridicare din nou și reîntoarcere la perfecțiune. La sfârșitul celor 1000 de ani, când marele ispititor va fi deslegat pentru puțin timp, dacă ei își vor menține integritatea lor în decursul probei decisive, ei vor trăi, căci Judecătorul lor le va acorda îndreptățire pentru viață veșnică. Toți aceia de pe pământ cari nu-și vor menține integritatea lor în decursul acestei mici scurteri de timp, vor fi pedepsiți cu o nimicire veșnică, întocmai ca și Satan însuși. — Apoc. 20:5, 7—15.

Îndeplinirea mandatului divin, învierea morților, nu va turbura dezrobirea complectă de sărăcie, eliberare nedespărțită de lumea nouă. Nicio problemă de amenințare nu se va pune mai mult și nicio centrală de raționalizare nu va trebui mai mult să fie înființată, spre a repartiza aprovizionările în diferitele părți ale pământului. Binecuvântat de către Dumnezeu, paradisul pământesc își va da roadele. Sărăcia, foametea, seceta, lipsa, plăgile insectelor, ciurmile și chiar teama de toate aceste lucruri va dispărea și ele nu vor mai pustii mai mult pământul niciodată. Împărăția lui Iehova prin Christos este comparată cu un munte întemeiat în mod neschimbător, și binecuvântările cari încep să fie răspândite în această zi a lui Iehova la aceia cari vor fi locui-

torii liberi ai lumii noi, sunt descrise după cum urmează în profeția divină:

„Iehova al oștirilor pregătește tuturor popoarelor pe muntele acesta, un ospăț de bucate gustoase, un ospăț de vinuri vechi, de bucate miezoase, pline de măduvă, de vinuri vechi și limpezite. Și pe muntele acesta, înlătură mährama (de pe ochi) care acopere toate popoarele, și învelitoarea care înfășură toate neamurile; nimicește moartea pe vecie: Domnul IEHOVA șterge lacrămile de pe toate fețele, și îndepărtează de pe tot pământul ocară poporului Său; da, IEHOVA a vorbit. În ziua aceea, vor zice: Iată, acesta este Dumnezeuul nostru, în care aveam încredere că ne va mântui. Acesta este IEHOVA, în care ne încredeam, acum să ne veselim, și să ne bucurăm de mântuirea Lui!” — Isaia 25:6—9.

Oamenii de bine venind la cunoștința adevărului, nu mai vreau să fie înșelați mai mult nici să se lase conduși pe o cale rătăcită. Ei vor spera în Iehova și în Regele Său Christos. Tot ceea ce va urma nu va fi o iluzie închipuită, deșteptată de către un „sfânt” religios oarecare. Nu, aceasta este cuvântul scris al lui Dumnezeu, care a jurat pe Sine însuși că este adevărul. Acum, primiți și credeți acest cuvânt și luați-l de conducător al vieții dvs., căci el vă va mângâia dându-vă speranță. Făcând aceasta, veți primi această minunată moștenire: de a putea trăi pe vecie în

LUMEA NOUĂ A LIBERTAȚII.

**Biroul principal și adresa oficială a Societății de Biblie
și Tractate Turnul de Veghere
WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY, WATCHTOWER BIBLE & TRACT
SOCIETY, INC. INTERNATIONAL BIBLE STUDENTS ASSOCIATION**

**este
124 Columbia Heights, Brooklyn 2, N. Y. U.S.A.**

Adresa tipografilor și editurilor:

Africa de Sud	623, Boston House,	Cape Town
Africa de Vest	71 Broad St.,	Lagos, Nigeria
America	117 Adams St.,	Brooklyn 1, N. Y.
Anglia	34 Craven Terrace,	Londra, W. 2
Argentina	Calle Honduras 5646—48	Buenos Aires
Australia	7 Beresford Road	Strathfield, N. S. W.
Belgia	2 Place Julien Dillens	St. Giljes-Brussels
Brazilia	Rua Licinio Cardoso 330	Rio de Janeiro
Canada	40 Irwin Ave.	Toronto 5. Ontario
Chili	Avenida Lyon 3004	Santiago
Columbia	Avenida 32 No. 18—24	Bogota
Costa Rica	Apartado 2043	San José
Cuba	C y 32, La Sierra, Marianao	Habana
Danemarca	Sondre Fasanvej 54	Copenhaga-Valbi
El Salvador	Apartado 401	San Salvador
Elveția	Allmendestrasse 39	Berna
Finlanda	Vainamoisenkatu 27	Helsinki
Franța	27 rue des Epinettes	Paris 17
Grecia	Lombardou 44	Atena
Guatemala	16a Calle Poniente No. 5A	Guatemala
Guiana Britanică	5 Croal Street	Georgetown Demarara
Haiti	1 Ave Eolosso Ruelle Vilgrain 47	Port-au-Prince
Hawai	1228 Pensacolta St.	Honolulu 34
Honduras	Apartado 147	Tegucigalpa
India	167 Love Lane	Bombay 27
Insulele Filipine	1219-B Oroquieta St	Manila
Jamaica	151 King St.	Kingston
Mexico	Calzada Melchor Ocampo 71	Mexico D.F.
Newfoundland	Post Box 521	St. John's
Noua Zelandă	177 Daniell St.	Wellington, S. 1
Norvegia	Inkognitogaten 28, b.	Oslo
Olanda	Joh. Verhulststraat 160	Amsterdam—Z.
Panama	Apartado 274	Ancon
Porto Rico	49 Lutz Ave.	Santurce
Republica Dominicană	Apartado 996	Ciudad Trujillo
România	Str. Basarabia No. 38	București 2
Suedia	Lönmakaregatan 94	Stockholm
Trinidad	64 Frederick St.	Port of Spain
Uruguay	Joaquin de Salterain 1264	Montevideo